

JORD- OCH SKOGSBRUKSUTSKOTTETS BETÄNKANDE 8/2005 rd

Regeringens proposition med förslag till lag om försöksdjursverksamhet och lag om ändring av djurskyddslagen

INLEDNING

Remiss

Riksdagen remitterade den 19 april 2005 en proposition med förslag till lag om försöksdjursverksamhet och lag om ändring av djurskyddslagen (RP 32/2005 rd) till jord- och skogsbruksutskottet för beredning.

Lagmotion

Utskottet har i samband med propositionen behandlat en lagmotion med förslag till lag om försöksdjursverksamhet (LM 55/2005 rd — Anne Sinnemäki /gröna m.fl.), som remitterades till utskottet den 19 maj 2005.

Utlåtande

I enlighet med riksdagens beslut har miljöutskottet lämnat utlåtande i ärendet. Utlåtandet (MiUU 23/2005 rd) har bifogats detta betänkande.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- veterinärråd Pirkko Skutnabb och veterinärinspektör Kai Pelkonen, jord- och skogsbruksministeriet
- lagstiftningsråd Leena Halila, justitieministeriet
- överinspektör Sebastian Hielm, social- och hälsovårdsministeriet
- delegationssekreterare Reetta Kettunen, Delegationen för bioteknik

- generalsekreterare Ritva Halila, Riksomfattande etiska delegationen inom hälso- och sjukvården (ETENE)
- generalsekreterare Irma Salovuori, gentekniknämnden
- docent Hannu Komulainen, Folkhälsoinstitutet
- veterinär Jouko Koppinen, Läkemedelsverket
- överdirektör Tuula Honkanen-Buzalski, Forskningsanstalten för veterinärmedicin och livsmedel EELA
- professor Tuomo Varvikko, Lantbruksekonomiska forskningsanstalten
- avdelningschef Katariina Rautalahti, Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral
- länsveterinär Tapani Parviainen, länsstyrelsen i Södra Finlands län
- professor Marja-Liisa Hänninen, Finlands Akademi
- professor Eero Castrén och professor Heikki Rauvala, Helsingfors universitet
- direktör Ulla-Marjut Jaakkola, Åbo universitet
- docent Hanna-Marja Voipio, Finlands Veterinärförbund rf
- specialmedarbetare Mia Bengtström, Läkemedelsindustrin
- ombudsman Hanna Kivinen, Djurskyddsförbundet Animalia rf
- direktör Tarja Kohila, föreningen för försöksdjursvetenskap i Finland FinLAS r
- ombudsman Risto Rydman, Finlands djurskyddsförbund rf

- veterinär Anna Melleri, föreningen för försöksdjursveterinärer i Finland Falav ry
- ombudsman Marianna Norring, Juliana von Wendts stiftelse
- veterinär Kristiina Haasio, Orion Abp.

Dessutom har skriftligt utlåtande lämnats av
— inrikesministeriet
— miljöministeriet.

PROPOSITIONEN OCH LAGMOTIONEN

Regeringens proposition

Allmänt

I propositionen föreslås att det skall stiftas en lag om försöksdjursverksamhet som gäller försöksdjursverksamhet som bedrivs med ryggradsdjur. Genom lagen ändras den nuvarande lagstiftningen om försöksdjursverksamhet så att författningsnivån uppfyller kraven enligt grundlagen. I den nya lagen finns bestämmelser om förutsättningarna för det tillstånd som krävs för bedrivande av försöksdjursverksamhet, om beviljandet av tillstånd samt om de centrala principerna för djurförsök, utförande av djurförsök och användning av försöksdjur.

Tillstånd för försöksdjursverksamhet skall liksom nu beviljas av länsstyrelsen. Det föreslås att försöksdjurskommissionerna för olika försöksdjursanläggningar skall avskaffas och att tillståndsansökningar som gäller utförande av djurförsök skall behandlas och tillstånd beviljas av en ny djurförsöksnämnd i anslutning till länsstyrelsen i Södra Finlands län. I lagen föreslås

dessutom bestämmelser om tillsyn över försöksdjursverksamheten.

I djurskyddslagen föreslås tekniska ändringar som föranleds av den nya lagen om försöksdjursverksamhet.

Rådets direktiv gällande skydd av djur som används för försök och andra vetenskapliga ändamål samt den europeiska konventionen om skydd av ryggradsdjur som används för försöks- och annat vetenskapligt ändamål har beaktats i propositionen.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft ungefär sex månader efter det att de har antagits och blivit stadfästa.

Lagmotionen

Lagmotionen är en parallellmotion till propositionen. I förslagen i lagmotionen strävar man efter att föregripa ändringar i Europeiska gemenskapens direktiv om försöksdjursverksamhet (86/609/EEG).

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Allmän motivering

Allmänt

Med försöksdjursverksamhet avses enligt 31 § i djurskyddslagen (247/1996) djurhållning för djurförsök samt utförande av olika experiment, test, undersökningar och utredningar med försöksdjur eller med utnyttjande av försöksdjur. Bestämmelser om försöksdjursverksamhet utfär-

das numera enligt 31 § i djurskyddslagen genom förordning.

Av propositionen framgår att innehållet i den gällande lagstiftningen om försöksdjursverksamhet fortfarande rätt bra motsvarar också de internationella kraven på försöksdjursverksamhet. Det kan dock inte till alla delar anses korrekt att verksamheten regleras på förordningsnivå. Reglering på lagnivå behövs bland annat i fråga om kraven på anläggningarna och deras

anställda, de tillstånd som krävs för verksamheten och tillsynsmyndigheternas rätt att ingripa i verksamheten. Dessutom har vissa begrepp som används i den nuvarande förordningen om försöksdjursverksamhet visat sig vara svårtolkade. Det råder bland annat ovisshet om hurdan verksamhet som hänför sig till försöksdjursverksamheten och vilka åtgärder som räknas som djurförsök. Utskottet betonar dessutom att försöksdjursverksamhet också i övrigt kan betraktas som en sådan verksamhet där det är tillbörligt att de centrala principerna anges i lag.

Enligt nu gällande bestämmelser ska den som bedriver försöksdjursverksamhet vid försöksdjursanläggningen på egen bekostnad tillsätta en försöksdjurskommission för behandling av försöksplanerna. Som konstateras i propositionen anser utskottet att en kommission som anläggningen själv svarar för och som i praktiken består av dess egen personal som bedriver försöksdjursverksamhet inte kan betraktas som ett organ som är oberoende av anläggningen, vilket innebär att kraven för öppenhet för insyn, opartiskhet och etisk tillförlitlighet vid behandlingen av försöksplaner inte uppfylls på bästa tänkbara sätt. Utskottet noterar också att det har upplevts som ett praktiskt problem att planerna behandlas oenhetligt i olika försöksdjurskommissioner och att det förekommer skillnader mellan länsstyrelser när försöksplaner av samma typ behandlas.

Inom Europeiska gemenskapen regleras försöksdjursverksamheten av rådets direktiv om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om skydd av djur som används för försök och andra vetenskapliga ändamål (86/609/EEG), nedan direktivet. Europeiska gemenskapen och även Finland är fördragsslutande parter i den Europeiska konventionen (FördrS 85/1990) om skydd av ryggradsdjur som används för försöks- och annat vetenskapligt ändamål (ETS 123). I den föreslagna lagen beaktas nämnda direktiv och konvention. Det centrala syftet med direktivet och konventionen är att säkerställa att de så kallade 3R-principerna (Replacement, Refinement, Reduction) beaktas i djurförsök. Antalet djur som används för försök

eller andra vetenskapliga ändamål bör reduceras till ett minimum (Reduction-principen). Djuren bör få en korrekt skötsel, de får inte i onödan tillfogas smärta, lidande, ångest eller bestående men, och om smärta, lidande, ångest eller bestående men är oundvikligt bör det säkerställas att det reduceras så långt det är möjligt (Refinement-principen). Ett djurförsök får inte utföras om det avsedda syftet kan uppnås med hjälp av någon annan vetenskapligt tillfredsställande metod (Replacement-principen).

Av propositionen framgår som ovan konstaterats att det gällande regelverket om försöksdjursverksamhet rätt väl uppfyller kraven i direktivet och konventionen. Men i lagstiftningen saknas vissa i direktivet och konventionen inskrivna bestämmelser om hotade arter och djur som fångats i naturen liksom också vissa krav på katalogisering av djur och uppfödning av försöksdjur för ändamålet.

Med stöd av det ovan anförda konstaterar utskottet att propositionen inte jämfört med gällande lagstiftning innehåller större förändringar i sak i fråga om anordnande av försöksdjursverksamhet. Utskottet fäster trots det vikt vid målen i propositionen att skapa klarhet i lagstiftningen om försöksdjursverksamhet, anpassa lagstiftningen till kraven enligt grundlagen och precisera vissa begrepp som gäller bedrivandet av verksamheten samt komplettera bestämmelserna till den del det har framkommit brister i verkställigheten och genomförandet av bestämmelserna i direktivet och konventionen. Den främsta förnyelsen är att man för centraliserad handläggning av tillstånd som gäller djurförsök tillsätter en djurförsöksnämnd som ska finnas i anslutning till länsstyrelsen i Södra Finlands län. I djurskyddslagen föreslås endast tekniska ändringar som föranleds av den nya lagen om försöksdjursverksamhet.

Djurförsöksnämnd

Enligt propositionen ska djurförsöksnämnden på framställning av jord- och skogsbruksministeriet tillsättas av statsrådet för fem år åt gången. Nämnden ska finnas i anslutning till länsstyrelsen i Södra Finlands län. Avsikten är att nämnden

den ska lokaliseras till länsstyrelsens verksamhetsställe i Tavastehus. Nämnden ska ha en ordförande och en vice ordförande samt 16 övriga ledamöter jämte personliga ersättare. Ordföranden och vice ordföranden ska ha avlagt juris kandidatexamen. Nämnden ska bestå av skickliga och erfarna personer som känner till användningen av djur vid djurförsök och alternativa försöksmetoder. Nämnden ska bestå av ledamöter med sakkunskap inom vetenskaplig forskning, skötsel av försöksdjur och åtgärder som utförs på djur, veterinärmedicin och praktiskt djurskyddsarbete eller etisk sakkunskap. Genom den föreslagna sammansättningen säkerställs att olika åsikter och sakkunskap beträffande olika slags djurförsök tas med i behandlingen av tillståndsärenden.

Djurförsöksnämnden ska indelas i sektioner. Avsikten är att de ärenden som hör till nämnden först ska behandlas i sektionerna där nämndens olika parter är jämbördigt representerade. Det förhållandevis stora antalet ansökningar om tillstånd för djurförsök medför att nämnden i full sammansättning bara kan behandla sådana ärenden där enighet inte nås i en sektion eller om en sektion beslutar att avslå ansökan.

Sektionerna skulle representera sakkunskap i fråga om vetenskaplig forskning, djurskötsel och åtgärder som utförs på djur och veterinärmedicin. Den etiska vinklingen omhändertas av specialister på antingen etik eller djurskyddsarbete. Om sektionen avslår ansökan om djurförsök eller inte är enhällig om beviljande av tillståndet, överförs behandlingen som ovan konstaterats till nämnden.

Utskottet anser det viktigt att sakkunskapen i nämnden och sektionerna blir heltäckande. Vid utfrågning av sakkunniga har man särskilt poängterat tryggheten av sakkunskap i fråga om forskning, praktiskt djurskyddsarbete och etik.

Enligt erhållen utredning tillsatte Europeiska kommissionen 2003 en grupp av tekniskt sakkunniga för att utreda frågor som aktualiseras i och med den förestående revidering av direktivet om försöksdjursverksamhet. I sin slutrapport konstaterade arbetsgruppen att de som medverkar i den etiska bedömningsprocessen bör ha

allmän kännedom om etiska, djurskyddsrelaterade och vetenskapliga frågor med anknytning till etisk bedömning. I behörighetskraven för dem som utför bedömningen ska ingå kunskap, skicklighet, motivation, tillförlitlighet samt attityd vilka alla behövs vid tillämpning av 3R-principerna (Replacement, Refinement, Reduction) och de bör i sitt arbete beakta alla faktorer av relevans för bedömning av nytta och risk. Arbetsgruppen konstaterade vidare att det voreorealistiskt att anta att enskilda medlemmar ska ha en så djup eller omfattande kännedom om alla undersökningsområden som de borde behandla för att verksamheten ska främja en formell vetenskaplig inbördes utvärdering.

Med stöd av det ovan anförda har man i propositionen utgått från att den sakkunskap som behövs i nämndens beslutsfattande uppstår ur helheten, inte ur enskilda medlemmars sakkunskap. På grundval av detta kan den etiska sakkunskapen om djurförsök representeras både av en etiker och en representant för djurskyddsarbetet. Samtidigt har man poängterat att en expertsyn på det etiskt godtagbara med djurförsök dock inte kan vara baserad enbart på sakkunskap och inte heller enbart på en uppfattning om hur saker borde förhålla sig, utan den uppstår i och med att varje medlem personligen jämför kunskap och värderingar. Till exempel i fråga om forskning om tobaks- och alkoholrelaterade sjukdomar kan olika medlemmar väntas ha mycket olika åsikter.

Vid utfrågning av sakkunniga har både forskare och djurskyddsorganisationer poängterat att principiellt viktiga linjedragningar inom djurförsöksnämnden alltid bör göras i en så omfattande sammansättning som möjligt. Utskottet konstaterar att målet med den föreslagna behandlingsordningen för ansökningar om djurförsökstillstånd är att ärenden ska behandlas utan onödiga dröjsmål. Därför ska nämndeärenden inledningsvis behandlas i sektionerna. I enlighet med propositionens motiveringar noterar utskottet dock att ansökningar som innehåller betydande principiella utstakningar bör avgöras enligt en enhetlig linje i hela landet av djurförsöksnämnden i sin helhet.

Närmare föreskrifter om den interna arbetsfördelningen och behandlingen av ärenden i djurförsöksnämnden samt om organiseringen av nämndens verksamhet i övrigt utfärdas enligt lagförslagets 25 § 5 mom. i en arbetsordning som fastställs av jord- och skogsbruksministeriet. Med betoning av att principiellt viktiga utstakningar ska behandlas av nämnden i sin helhet förutsätter utskottet att arbetsordningen innehåller bestämmelser som säkerställer att man både vid beredning av behandlingen av ansökningar om tillstånd för djurförsök och vid den egentliga behandlingen av tillståndsansökningarna tar upp frågan om besluten om ansökningarna kräver nya principiella utstakningar (*Utskottets förslag till uttalande 1*). Detta kan i praktiken genomföras så att djurförsöksnämndens föredragande i sin promemoria om ansökan bedömer om beslutet om ansökan kräver principiella utstakningar. När ansökan behandlas i djurförsöksnämndens sektion aktualiseras frågan om eventuella principiella utstakningar på grundval av promemorian. Om man inte kan uppnå enighet sker behandlingen enligt ovan nämnda allmänna principer alltid i djurförsöksnämnden.

Utskottet förutsätter att utskottet efter djurförsöksnämndens första verksamhetsår tillställs en utredning som visar hur besluten om ansökningarna kvantitativt har fördelats mellan djurförsöksnämnden och dess sektioner (*Utskottets förslag till uttalande 2*).

Särskilda frågor

Alternativa metoder. På basis av erhållen utredning konstaterar utskottet att mängden försöksdjur som används i vårt land nästan helt är bunden till biologisk grundforskning och folkhälso-relaterad utvecklingsforskning (med huvudvikt på bland annat rusmedelsforskning samt forskning som gäller diabetes och ärftliga sjukdomar som är speciella för vårt land) samt medicinsk grund- och metodforskning (i vårt land med huvudvikt på forskning om utbredning av cancer, transplantationer samt hjärt- och blodkärllsjukdomar). När man dryftar frågan om en ovillkorlig nedskärning av antalet försöksdjur bör man

därför väga in effekterna på olika branscher inom biologisk forskning och utveckling. Det viktigaste är att man i mycket högre grad stöder en aktiv utveckling av metoder som ersätter djurförsök. Också 23 artikeln i direktivet om djurförsöksverksamhet ålägger medlemsstaterna att främja forskning och vidta andra adekvata åtgärder för att utveckla och godkänna alternativa metoder för att få fram lika relevant kunskap som genom djurförsök men så att man använder djur i mindre utsträckning eller mer smärtfria metoder. I fråga om många forskningsmetoder har olika ersättande och kompletterande forskningsmetoder redan ersatt användning av djur. Med hänvisning till miljöutskottets utlåtande anser utskottet det mycket viktigt att man intensifierar insatserna för utveckling av alternativa metoder och att forskningen i branschen koncentreras till en forskningscentral.

Enligt 7 § 1 mom. i lagförslag 1 får djurförsök utföras bara om det avsedda resultatet i praktiken inte kan nås med hjälp av någon annan vetenskapligt tillförlitlig metod som inte förutsätter att djur används. I 7 artikeln i direktivet om försöksdjursverksamhet konstateras: "Ett djurförsök får inte genomföras om det avsedda syftet kan uppnås med hjälp av någon annan vetenskapligt tillfredsställande metod som inte inbegriper användning av djur". Enligt den Europeiska konventionen (ETS 123) strävar medlemsstaterna efter att ersätta användning av djur med andra metoder alltid när det i praktiken är möjligt. Utskottet anser att användningen av ordet "i praktiken" ger djurförsöksnämnden möjligheter att utifrån sin erfarenhet väga villkoren för djurförsökstillståndet i mer omfattande utsträckning än om lagtexten hade använt ordet "tekniskt". Tekniskt och teoretiskt kan forskningsproblemet lösas utan djurförsök men i praktiken kan det dock visa sig omöjligt.

Försök som orsakar svår smärta och mindre ingrepp. I 14 § i lagförslaget ingår bestämmelser om användning av försöksdjur på nytt. Utskottet betonar att paragrafens 2 mom. i enlighet med ordalydelsen bör tolkas så att ett djur får användas endast en gång för sådant djurförsök där det

utsätts för svår smärta, lidande eller ångest. Ett sådant djur får användas på nytt bara för ett djurförsök som endast omfattar mindre ingrepp eller där djuret är under allmän anestesi under hela det nya försöket ända tills det avlivas. Momentet bör i enlighet med detaljmotiveringen tolkas snävt: ett typexempel kan vara en så kallad fistelko, det vill säga en ko på viken det inopererats en permanent kontakt till tarmområdet och på vilken det efter operationen i fortsättningen som ett mindre ingrepp tas tarmprov via fisteln.

Användning av primater som försöksdjur. Enligt 9 § 1 mom. i lagförslaget ska djurförsök med hänsyn till försökens syfte utföras med sådana djurarter hos vilka det centrala nervsystemet är så lågtstående som möjligt. I motiveringarna konstateras att man särskilt bör undvika användning av apor som försöksdjur. Efter 2001 har man inte i Finland använt primater som försöksdjur. Utskottet anser det viktigt att man också i fortsättningen avhåller sig från att utnyttja primater som försöksdjur.

Behandlingsavgift för tillstånd för djurförsök

Enligt propositionen kommer behandlingsavgiften för tillstånd för djurförsök att uppgå till cirka 400 euro i genomsnitt. Avgiften ska täcka de kostnader som förorsakas länsstyrelsen i Södra Finlands län för handläggning av tillståndsansökningar. Det genomsnittliga självkostnadsvärdet för behandlingen av en ansökan uppskattas till cirka 400 euro, vilket utgör i genomsnitt cirka 80 procent av totalkostnaderna för behandling av ett försöksdjurstillstånd. Med hjälp av jord- och skogsbruksministeriets anslag täcker man kostnaderna för djurförsöksnämndens arvoden och resekostnader. Dessa beräkningar utgår från att djurförsöksnämndens sammansättning motsvarar det aktuella förslaget. Med hänvisning till det ovan anförda anser utskottet det viktigt att kostnaderna och handlägningsavgifterna för förfarandet med djurförsökstillstånd hålls skäliga.

Övervakning. Enligt erhållen utredning har de senaste årens olägenheter i iakttagandet av be-

stämmelserna om försöksdjursverksamhet anknutit till universitetens finansieringskris och en ökning av det internationella utbytet av forskning. Med hänvisning också till vad som anförs i miljöutskottets utlåtande noterar utskottet särskilt att man bör gå in för ökade satsningar på övervakningen av försöksdjursverksamheten.

Med hänvisning till propositionen och övrig utredning anser utskottet förslaget behövligt och ändamålsenligt. Utskottet tillstyrker lagförslagen med de ändringar som föreslås i det följande.

Eftersom utskottet tillstyrker lagförslaget utifrån propositionen föreslår utskottet att lagmotionen förkastas.

Detaljmotivering

1. Lag om försöksdjursverksamhet

13 §. Avlivning av försöksdjur. Enligt det föreslagna 2 mom. ska beslut om att avliva ett försöksdjur fattas av en veterinär eller någon annan behörig person. Beslutet ska utgå från sannolikheten för att försöksdjuret kommer att lida av bestående smärta eller plågor. Utskottet anser att man bör säkerställa att den som fattar beslut om att avliva ett försöksdjur utöver kunskaper och färdigheter i avlivningstekniken också har behörighet att bedöma försöksdjurets hälsotillstånd eller kondition i övrigt. Utskottet föreslår att bestämmelsen preciseras så att personen i fråga ska ha tillräckliga kunskaper för att kunna bedöma djurets hälsotillstånd och välbefinnande samt den grad av smärta, lidande och plåga som djuret erfar. Djuret får avlivas av en person som har tillräckliga kunskaper i den teknik som används för avlivningen och tillräcklig skicklighet för att genomföra avlivningen.

20 §. Tillstånd för djurförsök. Utskottet föreslår en teknisk korrigering för ändring av paragrafens momentindelning.

25 §. Beredning och behandling av ärenden i nämnden. Utskottet konstaterar att för tydlighetens skull bör tidsgränserna i 3 mom. definieras

som dagar och inte som arbetsdagar. Ändringen skulle dock förkorta tiden för handläggning av ansökningar med upp till en tredjedel. Att garantera en tillräckligt lång handläggningstid är väsentligt med tanke på ansökarnas rättsskydd och med tanke på att nämndens verksamhet ska kunna ordnas på ett ändamålsenligt sätt. Utskottet anser därför att då behandlingstiderna definieras som dagar i stället för arbetsdagar bör antalet dagar justeras till 45 vilket i praktiken motsvarar förslaget om 30 arbetsdagar.

37 §. *Brott mot lagen om försöksdjursverksamhet.* Utskottet föreslår att uttrycket "försummar" i punkterna 6—9 ersätts med "bryter mot", som bättre uttrycker att det är straffbart också att delvis försumma skyldigheterna.

41 §. *Ändringssökande.* Utskottet föreslår att man för tydlighetens skull kompletterar 1 mom. med ett omnämnande om att vid sökande av ändring som gäller avgift enligt 30 § iakttas bestämmelserna i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

45 §. *Övergångsbestämmelser om tillstånd att utföra djurförsök eller försöksserier.* Enligt övergångsbestämmelserna i paragrafens 2 mom.

beror behandlingsordningen för djurförsökstillstånd eller tillståndsansökan dels på när saken aktualiseras, dels på försökets längd eller planerade inledningstidpunkt. Enligt erhållen utredning kan övergångsbestämmelsen i sin föreslagna form fördröja behandlingen av ärenden. Därför föreslår utskottet att bestämmelsen ändras så att samtliga godkännanden eller tillstånd att utföra djurförsök eller försöksserier som är aktuella när lagen träder i kraft överförs till djurförsoксnämnden för behandling.

Förslag till beslut

Med stöd av det ovan anförda föreslår jord- och skogsbruksutskottet

att lagförslag 2 godkänns utan ändringar och

att lagförslag 1 godkänns med ändringar (Utskottets ändringsförslag),

att lagmotion LM 55/2005 rd förkastas och

att två uttalanden godkänns (Utskottets förslag till uttalanden).

Utskottets ändringsförslag

1.

Lag

om försöksdjursverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1—4 §
(Som i RP)

2 kap.

Krav på försöksdjursverksamhet

5 och 6 §
(Som i RP)

3 kap.

Djurförsök7—10 §
(Som i RP)

4 kap.

Försöksdjur11 och 12 §
(Som i RP)

13 §

Avlivning av försöksdjur

(1 mom. som i RP)

Ett försöksdjur skall avlivas efter djurförsöket, om det sannolikt kommer att lida av bestående smärta eller lidande. En veterinär eller någon annan behörig person skall besluta om djuret skall avlivas. Med en behörig person avses en person som har tillräckliga kunskaper *för att kunna bedöma djurets hälsotillstånd och välbefinnande och graden av smärta, lidande och ångest som djuret erfar. Djuret får avlivas av en person med tillräckliga kunskaper i den teknik som används för avlivningen och tillräcklig skicklighet för att genomföra avlivningen.*

(3 och 4 mom. som i RP)

14—16 §
(Som i RP)

5 kap.

Tillstånd för försöksdjursverksamhet och tillstånd att utföra djurförsök17—19 §
(Som i RP)

20 §

Tillstånd för djurförsök

(Som i RP. Utskottets ändringsförslag påverkar inte den svenska texten.)

21 och 22 §
(Som i RP)

6 kap.

Djurförsöksnämnden23 och 24 §
(Som i RP)

25 §

Beredning och behandling av ärenden i nämnden

(1 och 2 mom. som i RP)

Sektionerna skall meddela beslut med anledning av ansökan om tillstånd för djurförsök inom 45 dagar från det att alla uppgifter som behövs för avgörandet av ärendet har tillställts länsstyrelsen i Södra Finlands län. Om ärendet överförs till nämnden för behandling, skall nämnden meddela beslut inom 45 dagar från det att sektionen har meddelat sitt avgörande i ärendet.

(4 och 5 mom. som i RP)

26—30 §
(Som i RP)

7 kap.

Tillsyn31—34 §
(Som i RP)

8 kap.

Tvångsmedel och påföljder35 och 36 §
(Som i RP)

37 §

*Brott mot lagen om försöksdjursverksamhet*Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet
(1—5 punkten som i RP)6) *bryter mot skyldigheten* att individualisera
försöksdjur enligt 15 §,7) *bryter mot skyldigheten* att föra förteck-
ning, statistik eller kontrollbokföring enligt
16 §,8) *bryter mot* anmälningsskyldigheten enligt
19 eller 22 § eller skyldigheten att lämna uppgif-
ter enligt 32 § 3 mom.,9) *bryter mot* förbud eller förelägganden som
meddelats med stöd av 35 §,skall, om inte strängare straff för gärningen
föreskrivs på något annat ställe i lag, *för brott
mot lagen om försöksdjursverksamhet* dömas till
böter.38 §
(Som i RP)

9 kap.

Särskilda bestämmelser39 och 40 §
(Som i RP)

41 §

Ändringssökande

Beslut som länsstyrelsen och djurförsöks-
nämnden fattat med stöd av denna lag får över-
klagas hos förvaltningsdomstolen så som före-
skrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).
*På överklagande som gäller avgift för behand-
ling av ansökan om tillstånd för djurförsök till-
lämpas bestämmelserna i lagen om grunderna
för avgifter till staten.*

(2 och 3 mom. som i RP)

10 kap.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser42—44 §
(Som i RP)

45 §

*Övergångsbestämmelser om försöksdjursverk-
samhet*

(1 mom. som i RP)

(Utesl.) *En ansökan om godkännande eller
tillstånd att utföra djurförsök eller försöksserier
som är aktuell när denna lag träder i kraft över-
förs för behandling i djurförsöksnämnden.*

Utskottets förslag till uttalande

1. Riksdagen förutsätter att det i djurför-
söksnämndens arbetsordning tas in be-
stämmelser som säkerställer att man
både vid beredning av behandlingen av
ansökningar om tillstånd för djurförsök
och vid den egentliga behandlingen tar

*upp frågan om huruvida beslutet om an-
sökan kräver nya principiella riktlinjer.*

2. Riksdagen förutsätter att jord- och
skogsbruksutskottet efter djurförsöks-
nämndens första verksamhetsår till-
ställs en utredning som visar hur beslu-
ten om ansökningar om tillstånd för

JsUB 8/2005 rd — RP 32/2005 rd

*djurförsök kvantitativt har fördelats
mellan djurförsöksnämnden och dess
sektioner.*

Helsingfors den 1 december 2005

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Sirkka-Liisa Anttila /cent
medl. Nils-Anders Granvik /sv
Pertti Hemmilä /saml
Esko Kiviranta /cent
Katri Komi /cent
Risto Kuisma /sd

Lauri Kähkönen /sd
Esa Lahtela /sd
Minna Lintonen /sd
Reijo Paajanen /saml
Erkki Pulliainen /gröna
Pekka Vilkuna /cent.

Sekreterare var

utskottsråd Carl Selenius.